

DINTR-O vara

Ion Vinea

In muzeul padurii cu odajdii de toamna
Suvenir, silabe de cuc,
pe unde potecile se investmanta-n zale.
Spre balconul de fier cu sangerari ruginii peste suisul iederii de intuneric

ti-am spus: apari ca un arc de cer
tiganii din conac s-au imbatat
si mosierul isi descifreaza stramosii.

Ploua.

Mi-amintesc un burlan cu boabe de argint
cum ii canta trupul.

Seara facu drumurile de metal
si podurile sunau ca lemnul viorilor,
bufnitile vechi scapara intunericul din gheare
ce romantic au trecut pe cal,
printre stejarii columnne de fum
catre casa din grinzi cu perdelele albe.

Era cald si sofale adanci si pe masa cafea,
Tristan

Tzara, cand ai ascultat intamplarea,
padurarul isi fluera cainele
si cerbii cu botu-n lac beau stele;
dar eu am scris versurile aceste
in amintirea orelor de sah
din padurea in care am cetit pe
Nietzsche.